

De spelende mens (homo ludens) schept cultuur en beschaving. Niet toevallig spreken we over muziek spelen en toneel spelen. Sommige kinderen en jongeren leren spelenderwijs; anderen kost het meer inspanning.

Paus Franciscus: Wat is volgens u 'de jeugd'?

De jeugd bestaat niet. Als we over 'de jeugd' spreken, hebben we het vaak onbewust over mythen over de jeugd. Maar ik voel me aangetrokken tot de gedachte dat de jeugd niet bestaat, alleen jongeren. Net zoals de ouderdom niet bestaat, maar alleen oude mensen. En als ik 'oude mensen' zeg, dan spreek ik geen lelijke woorden uit, integendeel: het zijn prachtige woorden. Je moet gelukkig en trots zijn omdat je oud bent, net zoals je meestal trots bent omdat je jong bent. Oud zijn is een voorrecht: het erkent dat je de mogelijkheid hebt om te vernieuwen, net zoals wanneer je jong bent. Oud zijn betekent dat je de ervaring hebt laten rijpen die nodig is om het verleden te accepteren en vooral dat je van dat verleden hebt geleerd. Vaak laten wij ons overvleugelen door de cultuur van het adjectief, zonder de steun van het substantief. Toegegeven, 'jeugd' is een substantief, maar een substantief zonder echte ondersteuning: 'jeugd' blijft een begrip zonder inhoud, als er geen scheppende visionaire kracht mee is verbonden.

Paus Franciscus & Thomas Leoncini, God is jong.

Werk en vrije tijd.

Het zoeken naar evenwicht tussen werk en vrije tijd is een actueel thema. Spelen doe je in je vrije tijd, op het werk is het werken geblazen. In dat opzicht is het nochtans vreemd dat zowel leerlingen als onderwijzers de school met werken associëren. Het woord school is immers afgeleid van het Griekse woord scholè, dat rust en vrije tijd betekent. Hoe komt het toch dat wij vandaag aan heel andere dingen dan school denken, wanneer wij het over vrije tijd hebben? De school zorgt er juist voor dat mensen vrij van werk zijn en die tijd kunnen gebruiken om zich te ontplooien. De voormiddagpauze tussen 10.10 en 10.25 uur speeltijd noemen zet ons zo ook op het verkeerde been. De hele schooldag is immers vrije tijd en dus speeltijd. Het kwartiertje dat de voormiddag opdeelt in twee werkblokken, wordt dan niet meer dan een pauze die de speeltijd onderbreekt. Wat als de school met die zienswijze het hele maatschappelijke bestel zou kunnen inspireren? Werk en vrije tijd worden zo verwisselbaar en uiteindelijk is heel het leven speeltijd. Alles is afhankelijk van hoe je het bekijkt! En van welke betekenis je eraan geeft. Toch?

Leeftocht februari 2021

Goede God,
zend ons uw speelse geest.
Zoals een kind zichzelf vergeet
en helemaal opgaat in het spel,
zo vragen wij uw hulp
om onszelf te vergeten
en er helemaal te zijn
voor de kinderen en jongeren
die aan ons zijn toevertrouwd,
en spelenderwijs met hen te leren.

Zoals het in een gezelschapsspel
uiteindelijk niet gaat om winnen of verliezen,
maar daardoorheen vooral
om elkaar al spelend te laten weten:
wij zijn graag bij elkaar,
wij zien elkaar graag,
zo hopen wij om in uw geest
ook op school bij elkaar te kunnen zijn.

Zoals een monnik
in meditatie zichzelf vergeet,
zo willen wij doorheen ons werk
er helemaal zijn voor U.

Goede God,
zend ons uw vreugdevolle geest.
Amen.
Leeftocht

van spelen word je groot(s)!

-gebed bij het zegenen

van een speelplaats op school-

God,
iedere schooldag opnieuw
mogen wij op onze school
kinderen vormen:
door leren en door opvoeden.

Beziel ons met Uw kracht
als we
-samen met velen-
deze professionele opdracht
ter harte nemen.
Geef ons inspiratie
om met zin én met goesting
te leren en te leven
op de 'heilige grond'
van onze school.

Wij wensen en hopen
dat kinderen,
en al wie hen vormt,
zich goed zouden voelen
op deze school.
We hopen vandaag in het bijzonder
dat we
nu en dan
het ritme van school-maken
mogen onderbreken
voor spelend-opvoeden,
want 'ook van spelen word je groot(s)!'!

Daartoe kwam deze
(vernieuwde) speelplaats tot stand:
een wereld op zich!

Dat deze speelplaats
een buitenruimte
én een buitenkans mag zijn
waar elke leerling
zuurstof kan opdoen
voor de mentale
en voor de lichamelijke gezondheid.

Waar ieder kind in 'vrij spel'
en door actief samenspel,
door creativiteit & beweging,
zijn plek kan vinden
en zich goed mag voelen.
Maar evenzeer dat elk kind
dat behoefte heeft
aan rust en veiligheid,
er een plek vinden kan.

Dat ruzie en pestgedrag
na dialoog
telkens opnieuw
mogen leiden tot samenspel,
als opstap
naar waardevol samenleven,
nu en later.

Zegen daartoe deze school
met haar nieuwe speelplaats
Zegen bijzonder ook al wie kinderen
begeleiden op deze speelplaats.

Zegen alle kinderen,
dat hun toekomst is geborgen,
met uw Naam als vanouds:
Vader, Zoon en Heilige Geest.

Rik Depré

Op 2 februari viert de kerk wereldwijd het **Feest van de Opdracht van de Heer in de tempel**, beter bekend als **Maria Lichtmis**. Dit feest valt exact 40 dagen na Kerstmis. Niet toevallig. Joodse vrouwen die een zoon hadden ter wereld gebracht werden, volgens het Boek Leviticus (12: 2-4) 40 dagen lang als 'onrein' beschouwd (70 dagen indien het om een dochter ging!). Zo lang waren ze niet welkom in de tempel. Op de veertigste dag trekken Maria en Jozef, als vrome Joden, met hun boreling naar de tempel om het reinigingsoffer op te dragen, waarmee een einde komt aan Maria's staat van onreinheid (Lev. 12: 6.8). In de tempel hebben ze echter twee merkwaardige ontmoetingen, met Simeon en Anna, die enkele profetische uitspraken doen, en de gebeurtenis wel een heel memorabele wending geven. Op die manier steekt de evangelist Lucas, als een volleerde romancier, spanning in zijn boek: deze pasgeborene staat nog heel wat te wachten...

Peter Decroubele heeft ooit in 60 seconden in een filmpje kort de betekenis van dit christelijk feest uitgelegd. Misschien eens een andere manier...

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2017/02/02/-maria-lichtmis--in-60-seconden/>